

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1976 Nr. 37

A. TITEL

*Universele Auteursrechtconventie, herzien te Parijs op 24 juli 1971,
met Verklaring, Resolutie en twee Protocollen;
Parijs, 24 juli 1971*

B. TEKST

De Franse en de Engelse tekst van de Conventie, cum annexis, en de Protocollen, zijn geplaatst in *Trb.* 1972, 114.

C. VERTALING

**Universele Auteursrecht-Conventie
herzien te Parijs op 24 juli 1971**

De Verdragsluitende Staten,

Geleid door de wens, de bescherming van het auteursrecht op werken van letterkunde, wetenschap en kunst in alle landen te verzekeren;

Van oordeel, dat een stelsel van bescherming van de rechten der auteurs, geschikt voor alle landen en tot uitdrukking gebracht in een universele conventie, naast de reeds bestaande internationale stelsels en zonder daaraan afbreuk te doen, er toe zal bijdragen de eerbiediging van de rechten van de menselijke persoonlijkheid te verzekeren en de ontwikkeling van letteren, wetenschappen en kunsten te bevorderen;

In de overtuiging, dat zulk een universeel stelsel van bescherming van de rechten der auteurs de verbreiding van de werken des geestes

zal vergemakkelijken en tot een betere internationale verstandhouding zal bijdragen;

Hebben besloten de Universele Auteursrecht-Conventie ondertekend te Genève op 6 september 1952 (hierna te noemen „de Conventie van 1952”) te herzien en zijn bijevolg

Overeengekomen als volgt:

Artikel I

Iedere Verdragsluitende Staat verbindt zich, alle voorzieningen te treffen, welke nodig zijn om een voldoende en doeltreffende bescherming te verzekeren van de rechten van auteurs en van alle andere houders van die rechten op werken van letterkunde, wetenschap en kunst, zoals geschriften, muziekwerken, toneelwerken, cinematografische werken, schilderwerken, gravures en beeldhouwwerken.

Artikel II

1. Gepubliceerde werken van onderdanen van een Verdragsluitende Staat, alsook voor het eerst in het gebied van een zodanige Staat gepubliceerde werken, genieten in elke andere Verdragsluitende Staat de bescherming, welke deze andere Staat toekent aan voor het eerst in zijn eigen gebied gepubliceerde werken van zijn onderdanen alsmede de speciaal door deze Conventie toegekende bescherming.
2. Niet gepubliceerde werken van onderdanen van een Verdragsluitende Staat genieten in iedere andere Verdragsluitende Staat de bescherming, welke deze andere Staat verleent aan niet gepubliceerde werken van zijn eigen onderdanen, alsmede de speciaal door deze Conventie toegekende bescherming.
3. Voor de toepassing van deze Conventie mag elke Verdragsluitende Staat door bepalingen van zijn nationale wetgeving personen, die in zijn gebied woonplaats hebben, met zijn eigen onderdanen gelijkstellen.

Artikel III

1. Iedere Verdragsluitende Staat die, ingevolge zijn nationale wetgeving, als voorwaarde voor de bescherming van de rechten der auteurs de vervulling eist van formaliteiten als nederlegging, inschrijving, vermelding, notariële verklaringen, betaling van rechten, vervaardiging of publikatie in het eigen gebied, moet deze vereisten als vervuld beschouwen voor elk in overeenstemming met de bepalingen van deze Conventie beschermd werk, dat voor het eerst is gepubliceerd buiten het gebied van die Staat en waarvan de auteur niet tot zijn onderdanen behoort, indien, van de eerste publikatie af, alle

exemplaren van het werk, gepubliceerd met machtiging van de auteur of van enige andere rechthebbende op het auteursrecht, het teken © dragen, vergezeld van de naam van de rechthebbende op het auteursrecht en van de aanduiding van het jaar der eerste publicatie; het teken, de naam en het jaar moeten op zodanige wijze en plaats zijn aangebracht, dat het voorbehoud van het auteursrecht duidelijk blijkt.

2. De bepalingen van het eerste lid verbieden een Verdragsluitende Staat niet, de vervulling van bepaalde formaliteiten of andere voorwaarden te eisen voor de verkrijging en het genot van het auteursrecht met betrekking tot voor het eerst in zijn gebied gepubliceerde werken, of tot werken van zijn onderdanen onverschillig waar die zijn gepubliceerd.

3. De bepalingen van het eerste lid verbieden een Verdragsluitende Staat niet, voor te schrijven dat een procespartij voor het voeren van het proces voldoet aan regelen van rechtsvordering, zoals: dat de eiser moet worden bijgestaan door een in die Staat practiserende advocaat, dat de eiser bij de rechtbank, bij een overheidsorgaan of bij beide een exemplaar van het werk moet nederleggen, met dien verstande dat het niet voldoet aan dergelijke vereisten de geldigheid van het auteursrecht niet mag aantasten en voorts dat geen zodanig vereiste mag worden gesteld aan de onderdanen van een andere Verdragsluitende Staat, indien het niet ook is gesteld aan de onderdanen van de Staat waarin de bescherming wordt gevorderd.

4. In iedere Verdragsluitende Staat moeten rechtsmiddelen ter beschikking staan om zonder formaliteiten de niet gepubliceerde werken van onderdanen van andere Verdragsluitende Staten te beschermen.

5. Indien een Verdragsluitende Staat voor meer dan één tijdvak bescherming toekent en indien het eerste tijdvak van langere duur is dan een van de minimumtijdvakken, vermeld in artikel IV van deze Conventie, is die Staat bevoegd het eerste lid van dit artikel niet toe te passen wat betreft het tweede en de eventuele volgende tijdvakken van bescherming.

Artikel IV

1. De duur van de bescherming van een werk wordt geregeld, overeenkomstig het bepaalde in artikel II en het onderhavige artikel, door de wet van de Verdragsluitende Staat waar de bescherming wordt gevorderd.

2. (a) De duur van de bescherming der uit hoofde van deze Conventie beschermde werken mag niet korter zijn dan het leven van de auteur en 25 jaren na zijn dood. Nochtans is elke Verdrag-

sluitende Staat die, op de datum van de inwerkingtreding van deze Conventie voor zijn gebied, deze tijdsduur voor bepaalde groepen van werken heeft beperkt tot een tijdvak gerekend van de eerste publikatie van het werk af, bevoegd deze uitzonderingen te handhaven of deze uit te breiden tot andere groepen. Voor al deze groepen mag de duur der bescherming niet korter zijn dan 25 jaren sedert de dag der eerste publikatie.

(b) Elke Verdragsluitende Staat die, op de datum van de inwerkingtreding van deze Conventie voor zijn gebied, de berekening van de duur der bescherming niet baseert op het leven van de auteur, is bevoegd om de duur der bescherming te berekenen sedert de datum der eerste publikatie van het werk, respectievelijk sedert de aan de publikatie voorafgaande inschrijving van het werk, met dien verstande dat de duur der bescherming niet korter mag zijn dan 25 jaren te rekenen vanaf de dag der eerste publikatie, respectievelijk te rekenen vanaf de aan de publikatie voorafgaande inschrijving van het werk.

(c) Indien de wetgeving van een Verdragsluitende Staat voorziet in twee of meer achtereenvolgende tijdvakken van bescherming, mag de duur van het eerste tijdvak niet korter zijn dan de duur van een der minimumtijdvakken bepaald in de letters (a) en (b) hierboven.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn niet van toepassing op fotografische werken, noch op werken van toegepaste kunst. Echter mag in de Verdragsluitende Staten die fotografische werken en, als kunstwerken, werken van toegepaste kunst beschermen, de duur der bescherming van deze werken niet korter zijn dan tien jaar.

4. (a) Geen Verdragsluitende Staat is gehouden de bescherming van een werk te verzekeren voor een langere duur dan die, welke voor de groep, waartoe het werk behoort, is vastgesteld bij de wet van de Verdragsluitende Staat waarvan de auteur onderdaan is, indien het een niet gepubliceerd werk betreft, en bij de wet van de Verdragsluitende Staat waar dat werk voor het eerst is gepubliceerd, indien het een gepubliceerd werk betreft.

(b) Voor de toepassing van letter (a) wordt, indien de wetgeving van een Verdragsluitende Staat voorziet in twee of meer achtereenvolgende tijdvakken van bescherming, de duur van de door deze Staat toegekende bescherming geacht te zijn de som van die tijdvakken. Indien echter om enigerlei reden een bepaald werk door bedoelde Staat gedurende het tweede of een der volgende tijdvakken niet wordt beschermd, zijn de andere Verdragsluitende Staten niet gehouden dat werk gedurende dat tweede of de eventuele volgende tijdvakken te beschermen.

5. Voor de toepassing van het vierde lid wordt het werk van een onderdaan van een Verdragsluitende Staat, dat voor het eerst is

gepubliceerd in een niet-Verdragsluitende Staat, geacht voor het eerst te zijn gepubliceerd in de Verdragsluitende Staat waarvan de auteur onderdaan is.

6. Voor de toepassing van het vierde lid wordt, in geval van gelijktijdige publikatie in twee of meer Verdragsluitende Staten, het werk geacht voor het eerst te zijn gepubliceerd in de Staat die de kortste bescherming toekent. Elk werk, dat in twee of meer Verdragsluitende Staten is verschenen binnen dertig dagen na zijn eerste publikatie, wordt geacht gelijktijdig te zijn gepubliceerd in bedoelde Verdragsluitende Staten.

Artikel IVbis

1. De rechten bedoeld in artikel I omvatten de fundamentele rechten die de bescherming van de vermogensrechtelijke auteursrechten waarborgen, inzonderheid het uitsluitend recht om toestemming te verlenen tot verveelvoudiging, op welke wijze ook, tot openbare opvoering en uitvoering en tot radio-uitzending. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op de door deze Conventie beschermde werken in hun oorspronkelijke vorm of in een op herkenbare wijze van het oorspronkelijke werk afgeleide vorm.

2. Elke Verdragsluitende Staat kan evenwel door haar nationale wetgeving uitzonderingen op de in het eerste lid van dit artikel genoemde rechten maken, die niet in strijd zijn met de geest en de bepalingen van deze Conventie. De Staten die eventueel van deze bevoegdheid gebruik maken moeten niettemin aan elk van de rechten waarop uitzonderingen zijn gemaakt een redelijk niveau van daadwerkelijke bescherming toekennen.

Artikel V

1. De in artikel I bedoelde rechten omvatten het uitsluitend recht, een vertaling der uit hoofde van deze Conventie beschermde werken te vervaardigen en te publiceren en daartoe toestemming te verlenen.

2. Nochtans kan elke Verdragsluitende Staat door zijn nationale wetgeving het vertaalrecht ten opzichte van geschriften beperken, mits de volgende bepalingen in acht worden genomen:

(a) Indien, na verloop van zeven jaren sedert de eerste publikatie van een geschrift, de vertaling daarvan in een algemeen in de Verdragsluitende Staat gebruikte taal niet door of met toestemming van de rechthebbende op het vertaalrecht is gepubliceerd, kan iedere onderdaan van deze Verdragsluitende Staat van de bevoegde instantie

van deze Staat een vergunning verkrijgen welke niet-uitsluitende rechten verleent om het werk te vertalen in die taal en het aldus vertaalde werk te publiceren.

(b) Deze vergunning kan slechts worden verleend, indien de aanvrager in overeenstemming met de bepalingen, geldende in de Staat, waarin de aanvraag wordt ingediend, aantoont dat hij aan de rechthebbende op het vertaalrecht toestemming tot vertalen en publiceren van de vertaling heeft gevraagd en dat hij, na de nodige moeite van zijn kant, de rechthebbende niet heeft kunnen bereiken of diens toestemming niet heeft kunnen verkrijgen. Op dezelfde voorwaarden kan een vergunning eveneens worden verleend, indien de oplagen van reeds in een algemeen in de Verdragsluitende Staat gebruikte taal gepubliceerde vertalingen zijn uitverkocht.

(c) Indien de aanvrager de rechthebbende op het vertaalrecht niet heeft kunnen bereiken, moet hij afschriften van zijn aanvraag zenden aan de uitgever, wiens naam op het werk is vermeld en, indien de nationaliteit van de rechthebbende op het vertaalrecht bekend is, aan de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van de Staat, waarvan de rechthebbende op het vertaalrecht onderdaan is, of aan de eventueel door de regering van deze Staat aangewezen instantie. De vergunning kan niet worden verleend vóór het verstrijken van een tijdvak van twee maanden na de verzending van de afschriften der aanvraag.

(d) In de nationale wetgeving moeten doeltreffende voorzieningen worden opgenomen om aan de rechthebbende op het vertaalrecht een billijke vergoeding overeenkomstig de internationale gebruiken, alsmede de betaling en de overmaking van deze vergoeding te verzekeren, en om een juiste vertaling van het werk te waarborgen.

(e) De titel van het oorspronkelijke werk en de naam van de auteur moeten op alle exemplaren van de gepubliceerde vertaling worden gedrukt. De vergunning is slechts geldig voor het uitgeven binnen het gebied van de Verdragsluitende Staat, waar deze vergunning is aangevraagd. Invoer en verkoop van exemplaren in een andere Verdragsluitende Staat zijn mogelijk, indien deze Staat eenzelfde algemeen gebruikte taal heeft als die waarin het werk is vertaald, indien de nationale wetgeving van deze Staat zodanige vergunning kent en indien geen der in deze Staat geldende bepalingen zich tegen de invoer en de verkoop verzet; de invoer en de verkoop binnen het gebied van een Verdragsluitende Staat waarin de vorengenoemde omstandigheden niet bestaan, worden voorbehouden aan de wetgeving van deze Staat en de door hem gesloten overeenkomsten. De vergunning kan door de houder niet worden overgedragen.

(f) De vergunning mag niet worden verleend, wanneer de auteur alle exemplaren van het werk uit het verkeer heeft genomen.

Artikel Vbis

1. Iedere Verdragsluitende Staat die overeenkomstig de gevestigde gebruiken van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties als ontwikkelingsland wordt beschouwd kan, door middel van een kennisgeving nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (hierna te noemen „de Directeur-Generaal”) op het tijdstip van zijn bekrachtiging, zijn aanvaarding of zijn toetreding, of op een later tijdstip, een beroep doen op alle of een gedeelte van de uitzonderingen voorzien in de artikelen *Vter* en *Vquater*.

2. Elke overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid nedergelegde kennisgeving blijft van kracht voor een tijdvak van tien jaren te rekenen van de datum van inwerkingtreding van deze Conventie of voor het op de datum van nederlegging van de kennisgeving nog resterende deel van dit tijdvak van tien jaar en kan geheel of gedeeltelijk worden verlengd voor volgende tijdvakken van tien jaren indien de Verdragsluitende Staat, binnen een termijn van vijftien tot drie maanden voor het verstrijken van het lopende tijdvak van tien jaar, een nieuwe kennisgeving bij de Directeur-Generaal nederlegt. Overeenkomstig de bepalingen van dit artikel kunnen kennisgevingen ook voor de eerste maal worden nedergelegd in de loop van deze nieuwe tijdvakken van tien jaren.

3. Onverminderd de bepalingen van het tweede lid is een Verdragsluitende Staat die niet langer wordt beschouwd als een ontwikkelingsland volgens de begripsomschrijving van het eerste lid, niet meer bevoegd de kennisgeving te verlengen die hij had nedergelegd krachtens het eerste of het tweede lid en verliest deze Staat, ongeacht of hij al dan niet deze kennisgeving officieel intrekt, de mogelijkheid zich te beroepen op de uitzonderingen voorzien in de artikelen *Vter* en *Vquater* hetzij bij het verstrijken van het lopende tijdvak van tien jaar, hetzij drie jaar nadat hij niet langer wordt beschouwd als een ontwikkelingsland, waarbij de termijn welke het laatst verstrijkt moet worden toegepast.

4. De reeds krachtens de uitzonderingen voorzien in de artikelen *Vter* en *Vquater* vervaardigde exemplaren van een werk kunnen na het verstrijken van het tijdvak waarvoor de kennisgevingen krachtens dit artikel golden in omloop blijven totdat zij zijn uitverkocht.

5. Iedere Verdragsluitende Staat die een kennisgeving overeenkomstig artikel XIII heeft nedergelegd betreffende de toepassing van deze Conventie op een bepaald land of gebied waarvan de situatie als soortgelijk kan worden beschouwd aan die van de in de eerste alinea van dit artikel bedoelde Staten kan wat dat land of gebied betreft, eveneens kennisgevingen van uitzonderingen en vernieuwin-

gen uit hoofde van dit artikel nederleggen. Gedurende het tijdvak waarin deze kennisgevingen van kracht zijn kunnen de bepalingen van de artikelen *Vier* en *Vquater* op genoemd land of gebied worden toegepast. Elke zending van exemplaren die uit genoemd land of gebied afkomstig zijn aan de Verdragssluitende Staat wordt beschouwd als een uitvoer in de zin van de artikelen *Vter* en *Vquater*.

Artikel *Vter*

1. (a) Iedere Verdragssluitende Staat waarop het eerste lid van artikel *Vbis* van toepassing is, kan het tijdvak van zeven jaar, voorzien in het tweede lid van artikel V, vervangen door een tijdvak van drie jaar of door een langer tijdvak vastgesteld bij zijn nationale wetgeving. In het geval van een vertaling in een taal die niet een algemeen gebruikte taal is in een of verscheidene ontwikkelde landen die partij zijn bij deze Conventie, dan wel alleen bij de Conventie van 1952, wordt het tijdvak van drie jaar evenwel vervangen door een tijdvak van een jaar.

(b) Iedere Verdragssluitende Staat waarop het eerste lid van artikel *Vbis* van toepassing is, kan met eenstemmige goedkeuring van de ontwikkelde landen die Staten zijn die partij zijn bij deze Conventie dan wel alleen bij de Conventie van 1952 en waar eenzelfde taal de algemeen gebruikte taal is, in geval van vertaling in deze taal het tijdvak van drie jaar voorzien in letter (a) hierboven vervangen door een bij deze goedkeuring vastgesteld ander tijdvak, dat evenwel niet korter mag zijn dan een jaar. Deze bepaling is echter niet van toepassing wanneer de betrokken taal Engels, Spaans of Frans is. Kennisgeving van een zodanige goedkeuring wordt gedaan aan de Directeur-Generaal.

(c) De vergunning kan slechts worden verleend, indien de aanvrager in overeenstemming met de bepalingen, geldende in de Staat, waarin de aanvraag wordt ingediend, aantoonst hetzij dat hij de recht-hebbende op het vertaalrecht toestemming heeft gevraagd, hetzij dat hij, na de nodige moeite van zijn kant, de rechthebbende niet heeft kunnen bereiken of diens toestemming niet heeft kunnen verkrijgen. Op hetzelfde tijdstip waarop hij de aanvraag doet, dient de aanvrager daarvan kennis te geven aan hetzij het internationale centrum voor inlichtingen over het auteursrecht opgericht door de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, hetzij een ander nationaal of regionaal centrum voor inlichtingen dat als zodanig wordt genoemd in een hiertoe bij de Directeur-Generaal nedergelegde kennisgeving van de Staat waar de uitgever wordt geacht het grootste deel van zijn beroepswerkzaamheden uit te oefenen.

(d) Indien de aanvrager de rechthebbende op het vertaalrecht niet heeft kunnen bereiken, moet hij, per luchtpost en aangetekend, af-

schriften van zijn aanvraag zenden aan de uitgever, wiens naam op het werk is vermeld en aan elk nationaal of regionaal centrum voor inlichtingen genoemd in letter (c). Indien geen kennisgeving is gedaan van het bestaan van een zodanig centrum, zendt de aanvrager ook een afschrift aan het internationale centrum voor inlichtingen over het auteursrecht opgericht door de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur.

2. (a) De vergunning kan niet uit hoofde van dit artikel worden verleend voordat een aanvullende termijn van zes maanden is verstreken wanneer zij kan worden verkregen na het verstrijken van een tijdvak van drie jaar, en van negen maanden wanneer zij kan worden verkregen na het verstrijken van een tijdvak van een jaar. De aanvullende termijn begint te lopen te rekenen van de datum van de aanvraag tot toestemming tot vertaling genoemd in het eerste lid, letter (c), dan wel, ingeval de identiteit of het adres van de rechthebbende op het vertaalrecht niet bekend is, te rekenen van de datum van verzending van de afschriften van de aanvraag ter verkrijging van de vergunning, genoemd in het eerste lid, letter (d).

(b) De vergunning wordt niet verleend indien gedurende genoemd tijdvak van zes of negen maanden door de rechthebbende op het vertaalrecht of met zijn toestemming een vertaling is gepubliceerd.

3. Elke uit hoofde van dit artikel te verlenen vergunning kan slechts worden verleend ten dienste van gebruik bij het schoolonderwijs, het universitair onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek.

4. (a) De vergunning strekt zich niet uit tot de uitvoer van exemplaren en is slechts geldig voor het uitgeven binnen het gebied van de Verdragsluitende Staat, waar deze vergunning is aangevraagd.

(b) Elk overeenkomstig een zodanige vergunning gepubliceerd exemplaar moet in de passende taal een vermelding bevatten, waarin wordt verklaard dat het exemplaar slechts wordt verspreid in de Verdragsluitende Staat die de vergunning heeft verleend; indien het werk de in het eerste lid van artikel III aangegeven vermelding bevat, moeten de aldus gepubliceerde exemplaren dezelfde vermelding bevatten.

(c) Het in letter (a) hierboven voorziene uitvoerverbod is niet van toepassing indien een overheidsorgaan of een ander openbaar orgaan van een Staat die overeenkomstig dit artikel een vergunning heeft verleend voor de vertaling van een werk in een andere taal dan Engels, Spaans of Frans, exemplaren van een uit hoofde van deze vergunning gemaakte vertaling toezendt aan een ander land, mits:

(i) de geadresseerden onderdanen zijn van de Verdragsluitende Staat die de vergunning heeft verleend of organisaties waarin zodanige onderdanen zijn verenigd;

- (ii) de exemplaren slechts worden gebruikt ten dienste van het schoolonderwijs, het universitaire onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek;
- (iii) de toezending van de exemplaren en hun latere verspreiding onder de geadresseerden zonder winst oogmerk geschieden;
- (iv) het land waarheen de exemplaren zijn gezonden met de Verdragssluitende Staat is overeengekomen dat de inontvangstneming en de verspreiding of een dezer beide handelingen wordt toegestaan en deze overeenkomst door een van de regeringen die haar hebben gesloten ter kennis is gebracht van de Directeur-Generaal.

5. Op nationaal niveau worden doeltreffende maatregelen genomen opdat:

(a) de vergunning een billijke vergoeding omvat, overeenkomstig de normen voor royalties die gewoonlijk worden betaald in het geval van vergunningen waarover tussen de belanghebbenden in de twee betrokken landen vrij is onderhandeld;

(b) de vergoeding wordt betaald en overgemaakt. Indien er nationale deviezenregelingen bestaan zal de bevoegde autoriteit geen moeite sparen om, door gebruik te maken van internationale mogelijkheden tot overleg, te verzekeren dat de overmaking van de vergoeding geschiedt in internationaal inwisselbare munt of in de tegenwaarde daarvan.

6. Elke vergunning die krachtens dit artikel door een Verdragssluitende Staat is verleend eindigt indien een vertaling van het werk in dezelfde taal en met in wezen dezelfde inhoud als de uitgave waarvoor de vergunning werd verleend in genoemde Staat door de rechtzeggende op het vertaalrecht of met zijn toestemming wordt openbaar gemaakt tegen een prijs die vergelijkbaar is met die welke in deze Staat gebruikelijk is voor soortgelijke werken. Reeds voor het verstrijken van de vergunning vervaardigde exemplaren kunnen in omloop blijven tot zij zijn uitverkocht.

7. Voor werken die hoofdzakelijk bestaan uit illustraties kan een vergunning voor de vertaling van de tekst en voor de weergave van de illustraties slechts worden verleend indien tevens is voldaan aan de voorwaarden van artikel *Vquater*.

8. (a) Een vergunning ter vertaling van een door deze Conventie beschermd werk dat is gepubliceerd in gedrukte vorm of in soortgelijke vormen van reproductie kan ook worden verleend aan een orgaan voor radio-uitzendingen dat zijn zetel heeft in het grondgebied van een Verdragssluitende Staat waarop het eerste lid van artikel *Vbis* van toepassing is, naar aanleiding van een aanvraag die in deze Staat door genoemd orgaan is gedaan, en op de volgende voorwaarden:

- (i) de vertaling dient te worden gemaakt aan de hand van een overeenkomstig de wetten van de Verdragsluitende Staat vervaardigd en verworven exemplaar;
 - (ii) de vertaling moet alleen worden gebruikt in uitzendingen die uitsluitend zijn bestemd voor het onderwijs of voor de verspreiding van voorlichting van wetenschappelijke aard bestemd voor deskundigen van een bepaald beroep;
 - (iii) de vertaling moet uitsluitend voor de in (ii) hierboven genoemde doelen worden gebruikt in radio-uitzendingen die op geoorloofde wijze plaats vinden ten behoeve van luisteraars in het grondgebied van de Verdragsluitende Staat, met inbegrip van uitzendingen met behulp van geluids- of beeldopnamen die op geoorloofde wijze en uitsluitend voor deze radio-uitzending zijn vervaardigd;
 - (iv) de geluids- of beeldopnamen van de vertaling kunnen slechts worden uitgewisseld tussen organen voor radio-uitzending die hun zetel hebben in het grondgebied van de Verdragsluitende Staat die een zodanige vergunning heeft verleend;
 - (v) alle gebruik van de vertaling is zonder winst oogmerk.
- (b) Onder voorbehoud dat aan alle criteria en voorwaarden opgesomd in letter (a) is voldaan, kan ook een vergunning worden verleend aan een orgaan voor radio-uitzendingen ter vertaling van elke tekst die is opgenomen of verwerkt in de geluids- en beeldopnamen die uitsluitend worden vervaardigd en gepubliceerd om te worden gebruikt ten dienste van het schoolonderwijs en het universitaire onderwijs.
- (c) Onder voorbehoud van de letters (a) en (b) zijn de andere bepalingen van dit artikel van toepassing op de verlening en het gebruik van een zodanige vergunning.

9. Onder voorbehoud van de bepalingen van dit artikel wordt iedere vergunning die krachtens dit artikel wordt verleend beheerst door de bepalingen van artikel V en zal zij blijven worden beheerst door de bepalingen van artikel V en van dit artikel, zelfs na het tijdvak van zeven jaar bedoeld in het tweede lid van artikel V. Nochtans kan de houder van de vergunning na het verstrijken van dit tijdvak verzoeken dat deze vergunning wordt vervangen door een vergunning die uitsluitend wordt beheerst door artikel V.

Artikel V^{quater}

1. Iedere Verdragsluitende Staat waarop het eerste lid van artikel V^{bis} van toepassing is kan de volgende bepalingen vaststellen:

- (a) Wanneer bij het verstrijken:
 - (i) van het tijdvak vastgesteld in letter (c) berekend van de eerste

publicatie van een bepaalde uitgave van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst bedoeld in het derde lid, af, of

- (ii) van elk langer tijdvak vastgesteld bij de nationale wetgeving van de Staat,

door de rechthebbende op het recht van veeleuvoudiging of met zijn toestemming geen exemplaren van deze uitgave in deze Staat ten verkoop zijn aangeboden om te voldoen aan de behoeften van het grote publiek of van het schoolonderwijs en het universitair onderwijs, tegen een prijs die vergelijkbaar is met die welke in genoemde Staat gebruikelijk is voor soortgelijke werken, kan iedere onderdaan van deze Staat, van de bevoegde instantie een niet-uitsluitende vergunning verkrijgen om deze uitgave tegen deze of een lagere prijs te publiceren, ten einde te voldoen aan de behoeften van het schoolonderwijs en het universitaire onderwijs.

De vergunning kan slechts worden verleend, indien de aanvrager in overeenstemming met de bepalingen, geldende in de Staat, waarin de aanvraag wordt ingediend, aantoont dat hij aan de rechthebbende toestemming tot het publiceren van het werk heeft gevraagd en dat hij, na de nodige moeite van zijn kant, de rechthebbende niet heeft kunnen bereiken of diens toestemming niet heeft kunnen verkrijgen. Op hetzelfde tijdstip waarop hij de aanvraag doet dient de aanvrager daarvan kennis te geven aan hetzij het internationale centrum voor inlichtingen over het auteursrecht opgericht door de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, hetzij een ander nationaal of regionaal centrum voor inlichtingen genoemd in letter (d).

(b) De vergunning kan op dezelfde voorwaarden eveneens worden verleend indien gedurende een tijdvak van zes maanden geautoriseerde exemplaren van de betrokken uitgave niet meer ten verkoop worden aangeboden in de betrokken Staat om te voldoen aan de behoeften van het grote publiek of van het schoolonderwijs en het universitaire onderwijs, tegen een prijs vergelijkbaar met die welke in de Staat gebruikelijk is voor soortgelijke werken.

(c) Onder het tijdvak waarop letter (a) betrekking heeft wordt verstaan een tijdvak van vijf jaar. Evenwel:

- (i) is dit tijdvak drie jaar voor werken op het gebied van de exacte wetenschappen en de natuurwetenschappen en de technologie;
- (ii) is dit tijdvak zeven jaar voor werken die aan de verbeelding zijn ontsproten zoals romans, dichtwerken, dramatische werken en muziekwerken en voor kunstboeken.

(d) Indien de aanvrager de rechthebbende op het recht van veeleuvoudiging niet heeft kunnen bereiken, moet hij, per luchtpost en aangetekend, afschriften van zijn aanvraag zenden aan de uitgever,

wiens naam op het werk is vermeld en aan elk nationaal of regionaal centrum voor inlichtingen dat als zodanig wordt genoemd in een bij de Directeur-Generaal nedergelegde kennisgeving van de Staat waar de uitgever wordt geacht het grootste deel van zijn beroepswerkzaamheden uit te oefenen. Indien geen kennisgeving is nedergelegd, zendt de aanvrager ook een afschrift aan het internationale centrum voor inlichtingen over het auteursrecht opgericht door de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur. De vergunning kan niet worden verleend voor het verstrijken van een termijn van drie maanden te rekenen van de datum van verzending van de afschriften van de aanvraag.

(e) Ingeval zij kan worden verkregen na het verstrijken van het tijdvak van drie jaar kan de vergunning uit hoofde van dit artikel slechts worden verleend:

- (i) bij het verstrijken van een termijn van zes maanden te rekenen van de datum van de aanvraag tot toestemming genoemd in letter (a) of, ingeval de identiteit of het adres van de rechtgebende op het recht van verveelvoudiging niet bekend is, te rekenen van de datum van verzending van de afschriften van de aanvraag ten einde de vergunning te verkrijgen, genoemd in letter (d);
- (ii) indien gedurende deze termijn geen exemplaren van de uitgave in omloop zijn gebracht op de voorwaarden vermeld in letter (a).

(f) De naam van de auteur en de titel van de bepaalde editie van het werk moeten op alle exemplaren van de gepubliceerde verveelvoudiging worden gedrukt. De vergunning strekt zich niet uit tot uitvoer van exemplaren en is slechts geldig voor het uitgeven binnen het gebied van de Verdragsluitende Staat, waar deze vergunning is aangevraagd. De vergunning kan door de houder niet worden overgedragen.

(g) In de nationale wetgeving moeten doeltreffende voorzieningen worden opgenomen om een exacte weergave van de betrokken uitgave te waarborgen.

(h) Een vergunning voor de verveelvoudiging en de publikatie van een vertaling van een werk wordt niet uit hoofde van dit artikel verleend in de onderstaande gevallen:

- (i) wanneer de betrokken vertaling niet werd gepubliceerd door de rechthebbende op het auteursrecht of met zijn toestemming;
- (ii) wanneer de vertaling niet is in een taal die algemeen wordt gebruikt in de Staat die bevoegd is de vergunning af te geven.

2. De volgende bepalingen zijn van toepassing op de uitzonderingen voorzien in het eerste lid van dit artikel:

(a) Elk overeenkomstig een uit hoofde van dit artikel verleende vergunning gepubliceerd exemplaar moet in de passende taal een vermelding bevatten dat het exemplaar slechts wordt verspreid in de Verdragsluitende Staat waarvoor genoemde vergunning geldt; indien het werk de in het eerste lid van artikel III aangegeven vermelding bevat, moeten de aldus gepubliceerde exemplaren dezelfde vermelding bevatten.

(b) Op nationaal niveau worden doeltreffende maatregelen genomen opdat:

- (i) de vergunning een billijke vergoeding omvat, overeenkomstig de normen voor royalties die gewoonlijk worden betaald in het geval van vergunningen waarover tussen de belanghebbenden in de twee betrokken landen vrij is onderhandeld;
- (ii) de vergoeding wordt betaald en overgemaakt. Indien er nationale deviezenregelingen bestaan, zal de bevoegde autoriteit geen moeite sparen om door gebruik te maken van internationale mogelijkheden tot overleg, te verzekeren dat de overmaking van de vergoeding geschiedt in internationaal inwisselbare munt of in de tegenwaarde daarvan.

(c) Telkens wanneer door de rechthebbende op het recht van vereenvoudiging of met zijn toestemming exemplaren van een uitgave van een werk in een Verdragsluitende Staat ten verkoop worden aangeboden om te voldoen aan de behoeften van het grote publiek, of van het schoolonderwijs en van het universitaire onderwijs, tegen een prijs die vergelijkbaar is met die welke in de Staat gebruikelijk is voor soortgelijke werken, eindigt elke krachtens dit artikel verleende vergunning indien deze uitgave in dezelfde taal is als de krachtens de vergunning gepubliceerde uitgave en de inhoud ervan in wezen dezelfde is. Reeds voor het verstrijken van de vergunning vervaardigde exemplaren kunnen in omloop blijven tot zij zijn uitverkocht.

(d) De vergunning mag niet worden verleend, wanneer de auteur alle exemplaren van een uitgave uit het verkeer heeft genomen.

3. (a) Onder voorbehoud van het bepaalde in letter (b) zijn de werken van letterkunde, wetenschap of kunst waarop dit artikel van toepassing is beperkt tot werken gepubliceerd in een gedrukte uitgave of in een andere soortgelijke vorm van reproductie.

(b) Dit artikel is ook van toepassing op de audio-visuele vereenvoudiging van op geoorloofde wijze vervaardigde geluids- en beeldopnamen, voor zover zij beschermde werken vormen of omvatten, alsmede op de vertaling van de tekst die deze opnamen begeleidt in een taal die algemeen wordt gebruikt in de Staat die bevoegd is de vergunning af te geven, met dien verstande dat de betrokken geluids- en beeldopnamen uitsluitend mogen worden vervaardigd en gepubliceerd om te worden gebruikt ten dienste van het schoolonderwijs en het universitaire onderwijs.

Artikel VI

Onder „publikatie” in de zin van deze Conventie wordt verstaan de verveelvoudiging in stoffelijke vorm en de beschikbaarstelling voor het publiek van exemplaren van het werk, waardoor men het kan lezen of er door aanschouwing kennis van kan nemen.

Artikel VII

Deze Conventie is niet van toepassing op werken of rechten op werken, welke bij het in werking treden van de Conventie in de Verdragsluitende Staat waar bescherming wordt gevorderd in die Staat voorgoed niet meer beschermd worden of daar nooit beschermd zijn geweest.

Artikel VIII

1. Deze Conventie, die gedagtekend zal zijn 24 juli 1971, zal bij de Directeur-Generaal worden nedergelegd en voor ondertekening door alle Staten die partij zijn bij de Conventie van 1952 opengesteld blijven gedurende een tijdvak van 120 dagen te rekenen van de dagtekening van deze Conventie. Zij zal door de ondertekenende Staten moeten worden bekrachtigd of aanvaard.

2. Iedere Staat die deze Conventie niet heeft ondertekend, zal tot haar kunnen toetreden.

3. Bekrachtiging, aanvaarding of toetreding zal geschieden door nederlegging van een daartoe strekkende akte bij de Directeur-Generaal.

Artikel IX

1. Deze Conventie zal in werking treden drie maanden na de nederlegging van twaalf akten van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding.

2. Nadien zal de Conventie voor iedere Staat in werking treden drie maanden na de nederlegging door die Staat van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding.

3. De toetreding tot deze Conventie door een Staat die geen partij is bij de Conventie van 1952 houdt tevens toetreding tot laatstgenoemde Conventie in; indien zijn akte van toetreding evenwel is nedergelegd voor de inwerkingtreding van deze Conventie kan deze Staat zijn toetreding tot de Conventie van 1952 afhankelijk stellen van de inwerkingtreding van deze Conventie. Na de inwerkingtreding van deze Conventie kan geen Staat meer uitsluitend toetreden tot de Conventie van 1952.

4. De betrekkingen tussen de Staten die partij zijn bij deze Conventie en de Staten die alleen Partij zijn bij de Conventie van 1952 worden beheerst door de Conventie van 1952. Iedere Staat die alleen partij is bij de Conventie van 1952 kan evenwel door middel van een bij de Directeur-Generaal nedergelegde kennisgeving verklaren dat hij de toepassing van de Conventie van 1971 toestaat op de werken van zijn onderdanen of op werken die voor de eerste maal op zijn grondgebied zijn gepubliceerd door iedere Staat die partij is bij deze Conventie.

Artikel X

1. Iedere Verdragsluitende Staat verplicht zich, in overeenstemming met zijn Grondwet die maatregelen te nemen welke nodig zijn om de toepassing van deze Conventie te verzekeren.

2. Iedere Staat moet op het tijdstip waarop deze Conventie voor hem in werking treedt in staat zijn, uit hoofde van zijn nationale wetgeving, de bepalingen van deze Conventie toe te passen.

Artikel XI

1. Er wordt een Intergouvernementele Commissie in het leven geroepen, welke de volgende taken heeft:

(a) de vraagstukken betreffende de toepassing en de werking van de Universele Conventie te bestuderen;

(b) de periodieke herzieningen van deze Conventie voor te bereiden;

(c) ieder ander vraagstuk met betrekking tot de internationale bescherming van het auteursrecht te bestuderen, in samenwerking met de verschillende betrokken internationale organisaties, met name de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, de Internationale Unie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst en de Organisatie van Amerikaanse Staten;

(d) de Staten die partij zijn bij de Universele Conventie over haar werkzaamheden in te lichten.

2. De Commissie bestaat uit vertegenwoordigers van 18 Staten die partij zijn bij deze Conventie of alleen bij de Conventie van 1952.

3. De Commissieleden worden aangewezen met inachtneming van een billijk evenwicht tussen de nationale belangen op basis van de geografische ligging, de bevolking, de talen en de ontwikkelingsgraad.

4. De Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, de Directeur-Generaal van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom en de Secre-

taris-Generaal van de Organisatie van Amerikaanse Staten, of hun vertegenwoordigers, kunnen de vergaderingen van de Commissie bijwonen met adviserende stem.

Artikel XII

De Intergouvernementele Commissie zal conferenties tot herziening van deze Conventie bijeenroepen telkens wanneer zij dit nodig acht, of wanneer bijeenroeping wordt verzocht door ten minste tien Staten die partij zijn bij deze Conventie.

Artikel XIII

1. Iedere Verdragsluitende Staat kan, op het ogenblik der nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding, of nadien, door middel van een kennisgeving gericht aan de Directeur-Generaal verklaren, dat deze Conventie toepasselijk is op alle of enkele van de landen of gebieden voor welke buitenlandse betrekkingen hij verantwoordelijk is; deze Conventie zal dan op de in de kennisgeving vermelde landen of gebieden toepasselijk zijn na het verstrijken van het tijdvak van drie maanden, bedoeld in artikel IX. Bij gebreke van zulk een kennisgeving zal deze Conventie op die landen of gebieden niet toepasselijk zijn.

2. Dit artikel mag evenwel in geen geval zo worden uitgelegd als zou het de erkenning of stilzwijgende aanvaarding door een der Verdragsluitende Staten inhouden van de feitelijke situatie van elk gebied waarop deze Conventie krachtens dit artikel toepasselijk wordt verklaard door een andere Verdragsluitende Staat.

Artikel XIV

1. Iedere Verdragsluitende Staat is bevoegd deze Conventie op te zeggen voor zichzelf of voor alle of enkele van de landen of gebieden met betrekking tot welke een kennisgeving als bedoeld in artikel XIII is gedaan. De opzegging geschiedt door een kennisgeving gericht aan de Directeur-Generaal. Deze opzegging is ook van toepassing op de Conventie van 1952.

2. Deze opzegging geldt slechts ten aanzien van de Staat, het land of het gebied, waarvoor zij is geschied en treedt eerst twaalf maanden na de dag van ontvangst der kennisgeving in werking.

Artikel XV

Elk geschil tussen twee of meer Verdragsluitende Staten betreffende de uitlegging of de toepassing van deze Conventie, dat niet door

onderhandeling is geregeld, zal ter beslissing worden voorgelegd aan het Internationaal Gerechtshof, tenzij de betrokken Staten een andere wijze van beslechting overeenkomen.

Artikel XVI

1. Deze Conventie wordt opgesteld in het Frans, het Engels en het Spaans. De drie teksten zullen worden ondertekend en zullen gelijkkelijk authentiek zijn.

2. Van deze Conventie zullen door de Directeur-Generaal, na raadpleging van de betrokken regeringen, officiële teksten worden opgesteld in het Duits, het Arabisch, het Italiaans en het Portugees.

3. Iedere Verdragsluitende Staat of groep van Verdragsluitende Staten zal door de Directeur-Generaal, en in overeenstemming met hem, andere teksten in de gewenste taal kunnen doen vaststellen.

4. Deze teksten zullen alle bij de ondertekende tekst van de Conventie worden gevoegd.

Artikel XVII

1. Deze Conventie laat de bepalingen van de Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst en het lidmaatschap van de door laatstgenoemde Conventie gevormde Unie in elk opzicht onverlet.

2. Met het oog op de toepassing van het vorige lid is aan dit artikel een Verklaring gehecht. Deze Verklaring vormt een integreerend deel van deze Conventie voor de Staten welke op 1 januari 1951 door de Berner Conventie gebonden waren, of die op een later tijdstip daardoor gebonden zijn of zullen zijn. De ondertekening van de onderhavige Conventie door bovengenoemde Staten geldt tevens als ondertekening van de Verklaring; iedere bekrachtiging of aanvaarding van, of toetreding tot deze Conventie door die Staten omvat tevens bekrachtiging of aanvaarding van, of toetreding tot de Verklaring.

Artikel XVIII

Deze Conventie doet geen afbreuk aan de multilaterale of bilaterale auteursrechtconventies of -overeenkomsten, welke uitsluitend tussen twee of meer Amerikaanse Republieken van kracht zijn of van kracht kunnen worden. In geval van verschil, hetzij tussen de bepalingen van een van deze bestaande conventies of overeenkomsten enerzijds en de bepalingen van deze Conventie anderzijds, hetzij tussen de bepalingen van deze Conventie en die van enige nieuwe conventie of overeenkomst, tussen twee of meer Amerikaanse Republieken na

de inwerkingtreding van deze Conventie gesloten, heeft tussen de partijen de jongste conventie of overeenkomst voorrang. Rechten, welke ten aanzien van een werk krachtens bestaande conventies of overeenkomsten in een van de Verdragsluitende Staten zijn verkregen vóór de dag waarop deze Conventie voor die Staat in werking is getreden, blijven onverlet.

Artikel XIX

Deze Conventie doet geen afbreuk aan de multilaterale of bilaterale auteursrechtconventies of -overeenkomsten, welke tussen twee of meer Verdragsluitende Staten van kracht zijn. In geval van verschil tussen de bepalingen van een dezer conventies of overeenkomsten en de bepalingen van deze Conventie hebben de bepalingen van deze Conventie voorrang. Rechten, welke ten aanzien van een werk in een Verdragsluitende Staat krachtens bestaande conventies of overeenkomsten zijn verkregen vóór de dag waarop deze Conventie voor die Staat in werking is getreden, blijven onverlet. Dit artikel laat het in de artikelen XVII en XVIII bepaalde onverlet.

Artikel XX

Ten aanzien van deze Conventie wordt geen enkel voorbehoud toegelaten.

Artikel XXI

1. De Directeur-Generaal zal behoorlijk gewaarmerkte afschriften van deze Conventie zenden aan de betrokken Staten, alsmede aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie door laatstgenoemde.

2. Voorts zal hij alle betrokken Staten verwittigen van de nederlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding, van de datum der inwerkingtreding van deze Conventie, van de kennisgevingen bedoeld in deze Conventie, en van de opzeggingen bedoeld in artikel XIV.

Aangehechte Verklaring met betrekking tot artikel XVII

De Staten, die lid zijn van de Internationale Unie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst (hierna te noemen „de Berner Unie”) en die tevens partij zijn bij deze Conventie,

Verlangend hun wederkerige betrekkingen op de grondslag van genoemde Unie te versterken en ieder geschil dat zou kunnen voort-

vloeien uit het naast elkaar bestaan van de Berner Conventie en de Universele Auteursrecht-Conventie te vermijden,

Erkennend dat het voor bepaalde Staten tijdelijk noodzakelijk kan zijn de mate van hun bescherming van het auteursrecht aan te passen aan hun niveau van culturele, sociale en economische ontwikkeling,

Hebben, in gezamenlijke overeenstemming, de bepalingen van de volgende verklaring aanvaard:

(a) Onder voorbehoud van het bepaalde in alinea (b) zullen de werken, welke volgens de Berner Conventie als land van oorsprong een land hebben, dat zich na 1 januari 1951 uit de Berner Unie heeft teruggetrokken, in de landen van de Berner Unie niet door de Universele Auteursrecht-Conventie worden beschermd;

(b) Ingeval een Verdragsluitende Staat overeenkomstig de gevestigde gebruiken van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties als ontwikkelingsland wordt beschouwd en op het tijdstip van zijn terugtrekking uit de Berner Unie bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur een kennisgeving heeft nedergelegd volgens welke hij verklaart zich als ontwikkelingsland te beschouwen, is het bepaalde in alinea (a) niet van toepassing zolang deze Staat zich, overeenkomstig het bepaalde in artikel *Vbis*, kan beroepen op de in deze Conventie bedoelde uitzonderingen;

(c) De Universele Auteursrecht-Conventie zal niet toepasselijk zijn in de betrekkingen tussen de door de Berner Conventie gebonden landen, wat betreft de bescherming van werken, welke in de zin van de Berner Conventie als land van oorsprong een van de landen van de Berner Unie hebben.

Resolutie betreffende artikel XI

De Conferentie tot herziening van de Universele Auteursrecht-Conventie,

Gelet op de vraagstukken betreffende de Intergouvernementele Commissie bedoeld in artikel XI van deze Conventie, waaraan deze resolutie is gehecht,

Besluit als volgt:

1. De commissie omvat in eerste aanleg vertegenwoordigers van de twaalf Staten die lid waren van de Intergouvernementele Commissie in het leven geroepen ingevolge artikel XI van de Conventie van 1952 en de daaraan gehechte resolutie en voorts vertegenwoordigers van de volgende Staten: Algerije, Australië, Japan, Mexico, Senegal, Zuidslavië.

2. De Staten die geen partij zijn bij de Conventie van 1952 en die niet tot de onderhavige Conventie zijn toegetreden vóór de eerste gewone zitting van de Commissie na de inwerkingtreding van deze Conventie worden vervangen door andere Staten die tijdens haar eerste gewone zitting door de Commissie zullen worden aangewezen overeenkomstig de bepalingen in het tweede en derde lid van artikel XI.

3. Na de inwerkingtreding van deze Conventie wordt de in de eerste alinea bedoelde Commissie beschouwd als te zijn ingesteld overeenkomstig artikel XI van deze Conventie.

4. De Commissie houdt een eerste zitting binnen een termijn van een jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze Conventie; daarna komt de Commissie ten minste eenmaal per twee jaar in gewone zitting bijeen.

5. De Commissie kiest een voorzitter en twee vice-voorzitters. Zij stelt haar huishoudelijk reglement vast, uitgaande van de onderstaande beginselen:

(a) de normale ambtsperiode voor de vertegenwoordigers duurt zes jaren, waarbij iedere twee jaren een derde gedeelte afreedt, met dien verstande evenwel dat de eerste ambtsperiode voor een derde van het aantal der vertegenwoordigers verstrijkt aan het einde van de tweede gewone zitting van de Commissie na de inwerkingtreding van deze Conventie, voor een volgend aantal van een derde aan het einde van haar derde gewone zitting en voor het resterende aantal van een derde aan het einde van haar vierde gewone zitting.

(b) de bepalingen ter regeling van de procedure volgens welke de Commissie in vacatures voorziet, van de volgorde van het verstrijken van de ambtsperiodes, van het recht op herverkiezing en van de verkiezingsprocedures moeten een evenwicht eerbiedigen tussen de noodzakelijkheid van een continuïteit in de samenstelling en die van een roulering in de vertegenwoordiging, alsmede rekening houden met de overwegingen genoemd in het derde lid van artikel XI.

Spreekt de wens uit dat de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur het secretariaat van de Commissie op zich zal nemen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, na nederlegging van hun onderscheiden volmachten, deze Conventie hebben ondertekend.

GEDAAN te Parijs, vierentwintig juli 1971, in één exemplaar.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 40 e.v. van Trb. 1972, 114).

Protocol 1**gehecht aan de Universele Auteursrecht-Conventie, herzien te Parijs
op 24 juli 1971, inzake de bescherming van werken van staatlozen
en vluchtelingen**

De Staten, die partij zijn bij de Universele Auteursrecht-Conventie herzien te Parijs op 24 juli 1971 (hierna te noemen „de Conventie van 1971”) en ook partij zijn bij dit Protocol,

Zijn het volgende overeengekomen:

1. Staatlozen en vluchtelingen, die hun vast verblijf hebben in een bij dit Protocol aangesloten Staat, worden voor de toepassing van de Conventie van 1971 met onderdanen van die Staat gelijkgesteld.

2. (a) Dit Protocol zal worden ondertekend en moet worden bekrachtigd of aanvaard door de ondertekenende Staten; toetreding is mogelijk, overeenkomstig de bepalingen van artikel VIII van de Conventie van 1971.

(b) Dit Protocol treedt voor iedere Staat in werking op de datum van de nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding door de betrokken Staat, mits deze Staat reeds partij is bij de Conventie van 1971.

(c) Op de datum van inwerkingtreding van dit Protocol voor een Staat die geen partij is bij Protocol 1 gehecht aan de Conventie van 1952, wordt laatstgenoemd Protocol geacht voor deze Staat in werking te zijn getreden.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Parijs, vierentwintig juli 1971, in de Franse, de Engelse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek, in één exemplaar, dat zal worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, die er een gewaarmerkt afschrift van zal doen toekomen aan de ondertekenende Staten en aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie door laatstgenoemde.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 46 e.v. van Trb. 1972, 114).

Protocol 2**gehecht aan de Universele Auteursrecht-Conventie, herzien te Parijs
op 24 juli 1971, inzake de toepassing van de Conventie op werken
van bepaalde internationale organisaties**

De Staten, die partij zijn bij de Universele Auteursrecht-Conventie herzien te Parijs op 24 juli 1971 (hierna te noemen „de Conventie van 1971”) en ook partij zijn bij dit Protocol,

Zijn het volgende overeengekomen:

1. (a) De bescherming, bedoeld in het eerste lid van artikel II van de Conventie van 1971, is van toepassing op werken, welke voor het eerst gepubliceerd zijn door de Verenigde Naties, door de daarmede verbonden gespecialiseerde organisaties of door de Organisatie van Amerikaanse Staten.

(b) Het tweede lid van artikel II van de Conventie van 1971 is eveneens van toepassing op bovengenoemde organisaties.

2. (a) Dit Protocol zal worden ondertekend en moet worden bekrachtigd of aanvaard door de ondertekenende Staten; toetreding is mogelijk, overeenkomstig de bepalingen van artikel VIII van de Conventie van 1971.

(b) Dit Protocol treedt voor iedere Staat in werking op de datum van de nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding door de betrokken Staat, mits deze Staat reeds partij is bij de Conventie van 1971.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Parijs, vierentwintig juli 1971, in de Franse, de Engelse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek, in één exemplaar, dat zal worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, die er een gewaarmerkt afschrift van zal doen toekomen aan de ondertekenende Staten en aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie door laatstgenoemde.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 54 e.v. van Trb. 1972, 114).

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1972, 114.

Bij brieven van 19 januari 1973 (*Bijl. Hand. II* 1972/73 – 12 229 (R 882, nr. 1) zijn de Conventie, cum annexis, en de Protocolle medegedeeld in overeenstemming met artikel 60, tweede lid, van de Grondwet aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal en in overeenstemming met artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel VIII van de *Conventie* hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging of aanvaarding nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-

Britannië en Noord-Ierland	19 mei 1972
Frankrijk	11 september 1972
Hongarije ¹⁾	15 september 1972
de Verenigde Staten van Amerika	18 september 1972
Zweden	27 juni 1973
Joegoslavië	3 juli 1973
de Bondsrepubliek Duitsland	18 oktober 1973
(mede voor Berlijn (West))	
Kenya	4 januari 1974
Spanje	10 april 1974
Noorwegen	7 mei 1974
Monaco	13 september 1974
Tunesië ²⁾	10 maart 1975
Mexico ³⁾	31 juli 1975
Brazilië	11 september 1975

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Hungarian People’s Republic declares that the provisions of Article XIII, paragraph 1, of the Universal Copyright Convention signed at Geneva on 6 September 1952 and revised at Paris on 24 July 1971 run counter to the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples contained in resolution 1514 (XV) which was adopted on 14 December 1960 by the General Assembly of the United Nations.”

²⁾ Bij de nederlegging van de akte van bekrachtiging deelde Tunesië mede gebruik te willen maken van alle uitzonderingen welke zijn voorzien in de artikelen *Vter* en *Vquater* van de Conventie.

³⁾ Mexico heeft op 21 november 1975 ingevolge artikel *Vbis*, eerste lid, van de Conventie verklaard beschouwd te willen worden als een ontwikkelingsland “for the purpose of the provisions which refer to such countries.”

In overeenstemming met artikel 2a van Protocol 1 bij de Conventie juncto artikel VIII van de Conventie, hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging of aanvaarding met betrekking tot *Protocol 1 betreffende de bescherming van werken van staatlozen en vluchtelingen* nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	19 mei 1972
Frankrijk	11 september 1972
de Verenigde Staten van Amerika	18 september 1972
Zweden	27 juni 1973
de Bondsrepubliek Duitsland	18 oktober 1973
(mede voor Berlijn (West))	
Kenya	4 januari 1974
Noorwegen	13 augustus 1974
Monaco	13 september 1974
Spanje ¹⁾	16 oktober 1974
Tunesië	10 maart 1975
Brazilië	11 september 1975

1) Onder het volgende voorbehoud:

“Ratification by Spain of this Protocol shall in no way signify acceptance of the definition of refugee established in the IRO Constitution and maintained in Article 1, paragraph A 1, of the Convention relating to the Status of Refugees, of 28 July 1951, and Article 1 of the New York Protocol of 31 January 1967.” (*UNESCO-vertaling*)

In overeenstemming met artikel 2a van het Protocol 2 bij de Conventie, juncto artikel VIII van de Conventie, hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging of aanvaarding met betrekking tot het *Protocol 2 betreffende de toepassing van de Conventie op werken van bepaalde internationale organisaties* nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	19 mei 1972
Frankrijk	11 september 1972
Hongarije	15 september 1972
de Verenigde Staten van Amerika	18 september 1972
Zweden	27 juni 1973
de Bondsrepubliek Duitsland	28 oktober 1973
(mede voor Berlijn (West))	
Kenya	4 januari 1974
Spanje	10 april 1974
Noorwegen	13 augustus 1974
Monaco	13 september 1974
Tunesië	10 maart 1975
Brazilië	11 september 1975

F. TOETREDING

In overeenstemming met artikel VIII van de Conventie hebben de volgende Staten een akte van toetreding tot de *Conventie* nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur:

Kameroen	1 februari 1973
Algerije	28 mei 1973
Senegal	9 april 1974
Bulgarije ¹⁾	7 maart 1975
Bangladesh	5 mei 1975
Marokko	28 oktober 1975

¹⁾ Onder de volgende mededeling:

“The People’s Republic of Bulgaria considers that the provisions of Article XIII of the Universal Copyright Convention, as revised at Paris on 24 July 1971, are at variance with the Declaration of the United Nations General Assembly on the granting of independence to colonial countries and peoples, adopted by resolution 1514 (XV) of 14 December 1960, which proclaimed the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations.”.

In overeenstemming met artikel 2a van Protocol 1 bij de Conventie, juncto artikel VIII van de Conventie, hebben de volgende Staten een akte van toetreding tot *Protocol 1 betreffende de bescherming van werken van staatlozen en vluchtelingen* nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur:

Senegal	9 april 1974
Bangladesh	5 mei 1975
Marokko	28 oktober 1975

In overeenstemming met artikel 2a van Protocol 2 bij de Conventie, juncto artikel VIII van de Conventie, hebben de volgende Staten een akte van toetreding tot *Protocol 2 betreffende de toepassing van de Conventie op werken van bepaalde internationale organisaties* nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur:

Senegal	9 april 1974
Bangladesh	5 mei 1975
Marokko	28 oktober 1975

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van de *Conventie* zijn ingevolge artikel IX, eerste lid, van de Conventie op 10 juli 1974 in werking getreden voor

Algerije, de Bondsrepubliek Duitsland (mede voor Berlijn (West)), Frankrijk, Hongarije, Joegoslavië, Kameroen, Kenya, Senegal, Spanje, de Verenigde Staten van Amerika, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Zweden.

Vervolgens treden zij ingevolge artikel IX, tweede lid, in werking voor iedere Staat drie maanden na nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding door die Staat.

De bepalingen van *Protocol 1 betreffende de bescherming van werken van staatlozen en vluchtelingen* zijn ingevolge artikel 2b van dat Protocol in werking getreden voor de volgende Staten op de daarbij vermelde datum:

de Bondsrepubliek Duitsland	10 juli 1974
(mede voor Berlijn (West))	
Frankrijk	10 juli 1974
Kenya	10 juli 1974
Senegal	10 juli 1974
de Verenigde Staten van Amerika	10 juli 1974
het Verenigd Koninkrijk van Groot-	
Brittannië en Noord-Ierland	10 juli 1974
Zweden	10 juli 1974
Noorwegen	13 augustus 1974
Spanje	16 oktober 1974
Monaco	13 december 1974
Tunesië	10 juni 1975
Bangladesh	5 augustus 1975
Brazilië	11 september 1975
Marokko	28 oktober 1975

De bepalingen van *Protocol 2 betreffende de toepassing van de Conventie op werken van bepaalde internationale organisaties* zijn ingevolge artikel 2b van dat Protocol in werking getreden voor de volgende Staten op de daarbij vermelde datum:

de Bondsrepubliek Duitsland	
(mede voor Berlijn (West))	10 juli 1974
Frankrijk	10 juli 1974
Hongarije	10 juli 1974
Kenya	10 juli 1974
Senegal	10 juli 1974
de Verenigde Staten van Amerika	10 juli 1974
het Verenigd Koninkrijk van Groot-	
Brittannië en Noord-Ierland	10 juli 1974
Zweden	10 juli 1974
Noorwegen	13 augustus 1974
Monaco	13 december 1974
Tunesië	10 juni 1975
Bangladesh	5 augustus 1975
Brazilië	11 september 1975
Marokko	28 oktober 1975

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met haar artikel XIII is de *Conventie* toepasselijk verklaard door

de Verenigde Staten van Amerika op

Guam	18 september 1972
de Panama Kanaalzone	18 september 1972
Puerto Rico	18 september 1972
de Maagden-eilanden	18 september 1972

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op

Hong Kong	2 mei 1973
de Britse Maagden-eilanden	6 september 1973
Gibraltar	6 september 1973
Grenada	6 september 1973
het eiland Man	6 september 1973
St. Helena	6 september 1973
St. Lucia	6 september 1973
St. Vincent	6 september 1973
de Seychellen	6 september 1973

Het *Protocol 1 betreffende de bescherming van werken van staatlozen en vluchtelingen* is toepasselijk verklaard

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op

Hong Kong	2 mei 1973
de Britse Maagden-eilanden	6 september 1973
Gibraltar	6 september 1973
Grenada	6 september 1973
het eiland Man	6 september 1973
St. Helena	6 september 1973
St. Lucia	6 september 1973
St. Vincent	6 september 1973
de Seychellen	6 september 1973

Het *Protocol 2 betreffende de toepassing van de Conventie op werken van bepaalde internationale organisaties* is toepasselijk verklaard

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op

Hong Kong	2 mei 1973
de Britse Maagden-eilanden	6 september 1973

Gibraltar	6 september 1973
Grenada	6 september 1973
het eiland Man	6 september 1973
St. Helena	6 september 1973
St. Lucia	6 september 1973
St. Vincent	6 september 1973
de Seychellen	6 september 1973

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1972, 114.

Van de op 24 juli 1971 te Parijs Herzene Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1972, 157; zie ook *Trb.* 1974, 227.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook *Trb.* 1973, 156.

Voor het op 16 november 1945 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur zie ook *Trb.* 1973, 143.

Voor het op 14 juli 1967 te Stockholm tot stand gekomen Verdrag tot oprichting van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom zie ook *Trb.* 1974, 226.

Uitgegeven de drieëntwintigste maart 1976.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. VAN DER STOEL.